

3. Sú relevantné právne následky brexitu na zodpovedanie prvej otázky z dôvodu, že jedna matka, ktorá je uvedená v rodnom liste vystavenom v inom členskom štáte, je štátnou príslušníčkou Spojeného kráľovstva a druhá matka je štátnou príslušníčkou členského štátu EÚ, ak sa vezme do úvahy najmä to, že odmietnutie vyhotoviť dieťaťu bulharský rodný list bráni tomu, aby členský štát EÚ vystavil dieťaťu doklad totožnosti, a tým prípadne sťažuje neobmedzený výkon jeho práv ako občana Únie?
4. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná, vyžaduje právo Únie, najmä zásada efektivity, aby sa príslušné vnútroštátne orgány odchyľili od vzorového tlačiva rodného listu, ktoré je súčasťou platného vnútroštátneho práva?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko)
30. septembra 2020 – Randstad Italia SpA/Umana SpA a i.**

(Vec C-497/20)

(2020/C 433/45)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Randstad Italia SpA

Odporcovia: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Prejudiciálne otázky

1. Bránia článok 4 ods. 3 a článok 19 ods. 1 ZEÚ a článok 2 ods. 1 a 2 ZFEÚ, ako aj článok 267 ZFEÚ, vykladané aj s ohľadom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie, výkladovej praxi, akú predstavuje postup týkajúci sa článku 111 ôsmeho odseku Costituzione (Ústava talianskej republiky), článku 360 prvého odseku bodu 1 a článku 362 prvého odseku codice di procedura civile (civilný sporový poriadok) a článku 110 codice del processo amministrativo (správny súdny poriadok) – v časti, v ktorej tieto ustanovenia umožňujú podanie kasačného opravného prostriedku proti rozsudkom Consiglio di Stato (Štátna rada) z „dôvodov týkajúcich sa súdnej právomoci“ -, vyplývajúcej z nálezů Corte costituzionale (Ústavný súd, Taliansko) č. 6/2018 a z neskoršej vnútroštátnej judikatúry, ktorými vnútroštátne súdy zmenili dovtedajšie smerovanie, pričom dospeli k záveru, že prostriedok nápravy spočívajúci v podaní kasačného opravného prostriedku nemožno v súvislosti s tzv. „nedostatkom súdnej právomoci“ použiť s cieľom napadnúť rozsudky Consiglio di Stato (Štátna rada) uplatňujúce vnútroštátne výkladové postupy odporujúce rozsudkom Súdneho dvora, a to v oblastiach upravených právom Európskej únie (v prejednávanej veci ide o oblasť verejného obstarávania), vo vzťahu ku ktorým sa členské štáty vzdali výkonu svojich zvrchovaných právomocí spôsobom nezlučiteľným s týmto právom, v dôsledku čoho došlo k ustáleniu účinkov porušenia práva Únie, ktoré by bolo možné napraviť pomocou vyššie uvedeného prostriedku nápravy, ako aj k ohrozeniu jednotného uplatňovania práva Únie a účinnosti súdnej ochrany subjektívnych právnych situácií relevantných z hľadiska práva Únie, v rozpore s požiadavkou, aby každý súd uvedený právo úplne a urýchlene vykonal, a to záväzným spôsobom, v súlade so správnym výkladom práva Únie, ktorý poskytol Súdny dvor, a s ohľadom na obmedzenia „procesnej autonómie“ členských štátov pri úprave procesných inštitútov?

2. Bránia článok 4 ods. 3 a článok 19 ods. 1 ZEÚ, ako aj článok 267 ZFEÚ, vykladané aj s ohľadom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie, výkladu a uplatňovaniu článku 111 ôsmeho odseku Costituzione (Ústava talianskej republiky), článku 360 prvého odseku bodu 1 a článku 362 prvého odseku codice di procedura civile (civilný sporový poriadok) a článku 110 codice del processo amministrativo (správny súdny poriadok), tak, ako vyplývajú z vnútroštátnej judikatúry, podľa ktorej kasačný opravný prostriedok, o ktorom má rozhodovať Najvyšší kasačný súd na plenárnom zasadnutí z „dôvodov týkajúcich sa súdnej právomoci“, a to z hľadiska takzvaného „nedostatku súdnej právomoci“, nie je prípustný ako opravný prostriedok proti rozsudkom Consiglio di Stato (Štátna rada), v ktorých uvedený najvyšší správny súd, v rámci rozhodovania o sporných otázkach týkajúcich sa uplatňovania práva Únie, bezdôvodne nepodal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom neboli splnené podmienky podliehajúce striktnému výkladu, ktoré Súdny dvor taxatívne uviedol (počnúc rozsudkom zo 6. októbra 1982, Cilfit, C-238/81) a ktoré oslobodzujú vnútroštátny súd od vyššie uvedenej povinnosti, a to v rozpore so zásadou, podľa ktorej sú s právom Únie nezlučiteľné také vnútroštátne procesné predpisy a postupy, hoci s právnou silou zákona alebo ústavy/ústavného zákona, na základe ktorých sa vnútroštátny súd (nielen poslednej inštancie) zbavuje slobody podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, čo vedie k neoprávnenému prisvojeniu si výlučnej právomoci Súdneho dvora, pokiaľ ide o správny a záväzný výklad práva Únie, k nemožnosti napraviť prípadný výkladový rozpor medzi právom uplatňovaním vnútroštátnym súdom a právom Únie (a k ustáleniu tohto rozporu) a k ohrozeniu jednotného uplatňovania a účinnosti súdnej ochrany subjektívnych právnych situácií vyplývajúcich z práva Únie?
3. Možno zásady, ktoré konštatoval Súdny dvor v rozsudkoch z 5. septembra 2019, Lombardi, C-333/18; z 5. apríla 2016, PFE, C-689/13; zo 4. júla 2013, Fastweb, C-100/12, a to v súvislosti s článkom 1 ods. 1 a 3 a článku 2 ods. 1 smernice 89/665/EHS⁽¹⁾, ktorá bola zmenená a doplnená smernicou 2007/66/ES⁽²⁾, uplatniť na prípad, ktorý je predmetom konania vo veci samej a v ktorej Consiglio di Stato (Štátna rada) vecne preskúmala, v rozsahu návrhu konkurenčného uchádzača, ktorý napadol svoje vylúčenie z verejného obstarávania a zadanie zákazky inému podniku, iba odvolací dôvod, ktorým vylúčený podnik spochybnil fakt, že za technickú časť predloženej ponuky získal nižší počet bodov, ako bolo potrebné pre prijatie ponuky, pričom prednostne sa zaoberala vzájomnými návrhmi verejného obstarávateľa a úspešného uchádzača, ktorým vyhovel, pričom vyhlásila neprípustnosť ďalších odvolacích dôvodov uvedených v hlavnom návrhu (a nepreskúmala ich z vecného hľadiska), ktorými navrhovateľka napadla výsledok dotknutého verejného obstarávania na základe iných skutočností (z dôvodu neurčitosti kritérií na hodnotenie ponúk v súťažných podkladoch, nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o pridelené hodnotenie, nezákonného vymenovania a zloženia výberovej komisie), a to v súlade s vnútroštátnou judikatúrou, podľa ktorej podnik, ktorý bol vylúčený z verejného obstarávania, nie je aktívne legitimovaný na podanie námietok s cieľom spochybniť zadanie zákazky konkurenčnému podniku, hoci aj prostredníctvom zrušenia účinkov verejného obstarávania, v dôsledku čoho je potrebné preskúmať, či je s právom Únie zlučiteľný účinok uvedenej judikatúry spočívajúci v zabránení tomu, aby dotknutý podnik uplatnil právo nechať súdne preskúmať akýkoľvek dôvod spochybňujúci výsledok obstarávania, a to v situácii, keď vylúčenie tohto podniku nie je právoplatné a v ktorej môže každý uchádzač uplatniť obdobný oprávnený záujem na vylúčení ponuky ostatných uchádzačov, čo môže viesť k zisteniu, že verejný obstarávateľ nemá možnosť vybrať regulárnu ponuku a k vyhláseniu nového postupu na zadanie zákazky, na ktorom by sa mohol opätovne zúčastniť akýkoľvek uchádzač?

(¹) Smernica Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokiaľ ide o zvýšenie účinnosti postupov preskúmania v oblasti zadávania verejných zákaziek (Ú. v. EÚ L 335, 2007, s. 31).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Symvoulis tis Epikrateias (Grécko) 1. októbra 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.K.E./Ypourgos Perivallontos kai Energieias

(Vec C-499/20)

(2020/C 433/46)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Symvoulis tis Epikrateias

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.